

2) Såfremt det bekræftes, at der skal ske fratrækning: Gælder dette kun for så vidt angår yderligere kompensation [Schadenersatzanspruch] som omhandlet i national tysk ret eller gælder det tillige for krav om prisnedslag?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. august 2013 — Unitrading Ltd, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-437/13)

(2013/C 325/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unitrading Ltd

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

1) Indebærer rettighederne i henhold grundrettighedschartrets (¹) artikel 47, at i det tilfælde, hvor toldmyndighederne i forbindelse med bevisførelsen for indførte varers oprindelse vil basere sig på resultaterne af tredjemands undersøgelse, som denne tredjemand ikke har givet nærmere oplysninger om hverken til toldmyndighederne eller til angiveren, og det således gøres vanskeligt eller umuligt for forsvaret at efterprøve eller modbevise rigtigheden af den dragne konklusion, og rettens opgave med vurdering af undersøgelsesresultater vanskeliggøres, må retten ikke tage disse undersøgelsesresultater i betragtning? Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, at denne tredjemand ikke vil give toldmyndighederne og afgiftsskyldneren de pågældende oplysninger af den ikke nærmere specificerede grund, at der er tale om »law enforcement sensitive information«?

2) Indebærer rettighederne i henhold til grundrettighedschartrets artikel 47, at i det tilfælde, hvor toldmyndighederne ikke er i stand til at give oplysninger om den foretagne undersøgelse, på hvilken den støtter sit standpunkt om, at varerne har en bestemt oprindelse — hvilke resultater er begrundet anfægtet — skal toldmyndighederne — for så vidt det med rimelighed kan forlanges af dem — medvirke ved afgifts-

skyldnerens begæring om på egen regning at foretage en besigtigelse og/eller prøveudtagning i det af denne angivne oprindelsesland?

3) Har det for besvarelsen af første og andet spørgsmål nogen betydning, at der efter meddelelse af toldskylden i en begrænset periode var dele af vareprøverne til rådighed, som afgiftsskyldneren havde kunnet få udleveret med henblik på undersøgelse i et andet laboratorium, uanset resultatet af en sådan undersøgelse ikke ændrer ved den omstændighed, at resultaterne fra det laboratorium, som toldmyndighederne anvendte, ikke kan kontrolleres, således at det stadig er umuligt for retten — i det tilfælde, hvor det andet laboratorium når frem til at fastslå, at det af afgiftsskyldneren anførte oprindelsesland er korrekt — at sammenligne de to laboratoriers pålidelighed? I bekræftende fald, skal toldmyndighederne da gøre afgiftsskyldneren opmærksom på, at der stadig er dele af vareprøverne til rådighed, og at den pågældende kan anmode om at få disse prøver udleveret med henblik på en sådan undersøgelse?

(¹) EFT 2000 C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 2. august 2013 — SC BCR Leasing IFN SA mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Sag C-438/13)

(2013/C 325/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC BCR Leasing IFN SA

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Præjudicielt spørgsmål

Kan det tilfælde, hvor varer i en finansiel leasingaftale, der er blevet opsagt som følge af leasingtagerens misligholdelse, ikke er blevet tilbageleveret til leasingselskabet af leasingtageren, selv om leasingselskabet dels har iværksat og gennemført de lovbestemte procedurer vedrørende tilbagelevering af varen,